Блисне промінь у думки заплутані —
Я жду проміня.
Я не хочу думати, я не хочу думання,
Думка стомлена.

І думок не буде, і розбіжаться фрази,
І трагично будуть повторюваться.
І ніхто не скаже, що то буде прекрасно,
І заблимає, і загасне без вороття.

І закручусь, і забігаю: де промінь?.. де промінь?
Умру, як жертва вечірня.
І затопчуть каруселеві коні
Бідне створіння.

1919. Київ.